

ginale projekter i forvejen går. Det ved vi stort set ikke noget om.»

Vi ønsker i Venstre at få undersøgt nytten og målopfyldelsen af de nuværende bevillinger af eksterne eksperter, før vi finder, det er rimeligt at øge bevillingerne.

Venstre møder op til de kommende forhandlinger om finansloven for at nå frem til et resultat, der på delområder skubber udviklingen i den rigtige retning; det mener vi at vi har pligt til. Men omvendt er der ingen grund til at skjule, at vi i vores forslag gerne ville være gået væsentligt længere. Det gælder f.eks. en skattereform, en erhvervsreform og en retsreform.

Venstres oplæg er ikke et valgoplæg, men et forhandlingsoplæg. Vi har ikke ment det nødvendigt at spille ud med forslag, der på forhånd blot ville fremstå som tomme slag i luften. Fakta er jo desværre, at regeringen på en lang række områder er bundet af aftaler med venstrefløjens inklusive gammelkommunisterne her i Folketinget. Ingen beklager det mere end vi, men det står ikke i vor magt at ændre denne kedelige tingenes tilstand. Det kan kun vælgerne.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

På et pressemøde i går fremlagde Venstre jo en række forslag, og der er et af de forslag, jeg gerne vil have præciseret. Overskriften er »Frit valg på børnepasningsområdet«. Jeg kan ikke helt gennemskue, hvilke rettigheder en familie får efter dette forslag.

Lad os tage en familie med to børn, som bor i, det kan være en venstrestyret eller socialdemokratisk styret kommune, hvor der ikke er nogen pasningsgaranti. Hvilke muligheder har en sådan familie for at få tilskud til at ansætte et ungt menneske i huset, tilskud til selv at passe deres egne børn, efter det forslag, Venstre her har lagt frem?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg må sige, at når jeg har fulgt Venstres politik – og det er der jo nogle af os der er tvunget til – gennem et stykke tid, bliver jeg i stigende grad forvirret over, hvad Venstre egentlig vil.

Nu har omdrejningspunktet for Venstres politik været skattelettelse, skattelettelse og skattelettelse i en sådan grad, at det vel stort set kun er kirkeskatten, man ikke har foreslået sat ned, og nu kommer man så her med et oplæg, der også er præget af massive skattelettelse til

erhvervslivet. Jeg kan ikke finde ud af, hvad Venstre egentlig vil, og det er der åbenbart andre end mig der ikke kan, for i Jyllands-Postens leder den 31. august skriver man:

»Den seneste melding fra Anders Fogh Rasmussen er udtryk for en så sjælden grad af politisk pragmatisme, at det tenderer behagesyge.

»Vælgerne tror ikke på politikere, der går ud og lover massive skattelettelse. Den tid er forbi, da et borgerligt parti kan tro på, at det vinder et folketingsvalg ved at udstede sådanne løfter«, siger Venstre-formanden til De 3 Stiftstidender og JydskeVestkysten.

En indlysende korrekt konstatering, eftersom ingen af de såkaldt »ansvarlige« partier i Folketinget på noget tidspunkt har bestræbt sig på at gennemføre skattelettelse.

Den endeløse strøm af brudte løfter på skatteområdet er faktisk et borgerligt varemærke.«

Jeg vil gerne høre: Går Venstre ind for skattelettelse eller ej? Og hvis man ikke gør det, hvorfor kan det så være, at der er så mange i det udspil, man er kommet med? Og skal pinsepakken afskaffes? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Venstres ordfører, hr. Thor Pedersen, kunne ikke se noget perspektiv overhovedet i det finanslovsforslag, regeringen har fremsat, og det forstår jeg godt, når man erindrer den borgerlige regerings politik.

Jeg kan se et stort perspektiv, nemlig det, at vi nu er på vej til at få afviklet vores gæld. Lad mig minde om, at da Schlüter tiltrådte som statsminister, var Danmarks gæld og statens gæld 274 mia. kr., og da han fratrådte, var det lykkedes – bl.a. med hjælp fra den daværende økonomiminister – at få statens gæld op på 600 mia. kr. De årlige renteudgifter er kommet op på 43 mia. kr., og det er meget, meget mere, end der blev betalt i arbejdsløshedsunderstøttelse til de alt for mange arbejdsløse, den borgerlige regering også havde fået skabt.

Det perspektiv, som jeg kan se i denne finanslov, er, at nu har vi fået skabt balance på statens budget og kan endda begynde at afvikle gælden, og mit spørgsmål til Venstre og til hr. Thor Pedersen er: Vil Venstre fastholde og støtte den kurs, regeringen har fastlagt om at nedbringe vores gæld, eller vil Venstre vende tilbage til den gamle gældsættelsespolitik, som de bidrog til fra 1982 til 1993?